

Kerstviering

Een viering met verhalen, gedichten, muziek, liederen en
bespiegelingen rond het thema:

Welkom in de lichtkring

Muzikale opening op de harp

J. Thomas: New year's Eve

Gedicht: Licht

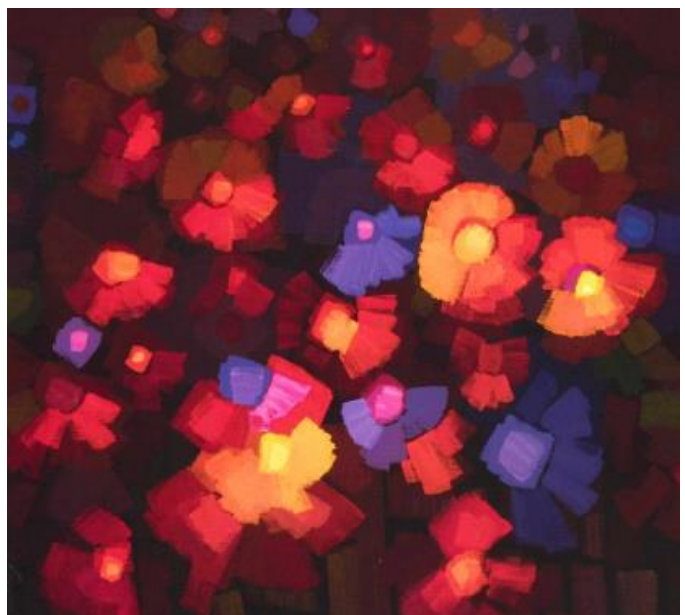
Omdat de duisternis
zo zichtbaar is
omdat er steeds weer
donkere wolken zijn
omdat onvrede en onrust
hun schaduw vooruitwerpen
een licht om te ontsteken
een vlam die warmte geeft
om de moed niet te verliezen
om de hoop die dooft
weer aan te wakkeren
om te blijven geloven
in wat komt
een wereld
waarin het Licht
iedereen omstraalt.

(Greet Brokerhof- van der Waa)

Aansteken van eerste kaars

Welkom

Aansteken van andere kaarsen

Lied: Away in a manger door The King's Singers

Verhaal van Koning Eik en Koning Hulst

In een land hier ver vandaan leefden twee koningen in hetzelfde koninkrijk, ze waren broers. De Hulstkoning woonde in het Noorden. Daar was het koud, er lag altijd sneeuw en het was er donker! De Hulstkoning leerde zijn volk om rust te nemen en zuinig te zijn met wat ze hadden aan voedsel, om na te denken over het leven om bij zichzelf naar binnen te gaan en te voelen wat ze echt nodig hadden. Koning Hulst leerde zijn volk omgaan met moeilijkheden in het koude gebied. Zij leefde in rust en eenvoud, zij verzamelde voedsel en hadden de kennis om deze lang te bewaren en goed om te gaan met de bronnen.

Zijn broer de Eikkoning, leefde in het Zuiden van het land, waar het veel warmer was en de zon volop scheen. Koning Eik vond het belangrijk dat zijn volk kon genieten van het leven en dat zij feest vierden. Zijn volk nam wat ze wilden en zij dachten er niet over na. Vruchtbaarheid stond bij hem hoog in het vaandel en hij zag dan ook graag jonge leventjes rond hem heen dansen!

Maar Koning Eik was niet blij, want het was, net zoals in het noorden bij zijn broer Hulst, winter geworden. Het werd kouder en donkerder en het volk in het zuiden was niet gelukkig. Ze wisten niet goed hoe ze met die situatie moesten omgaan. En de koning kon het ze niet leren. Alleen in het Noorden hadden ze kennis van overleven in deze omstandigheden. Zo besloot Koning Eik dat het tijd werd om een bezoek te brengen aan zijn broer en op 21 december betrad hij zijn rijk.

Eik liep op Koning Hulst af en zei: “Mijn beste broeder, mijn volk is niet gelukkig, en wij willen het licht en de zon terug in ons land. Help ons de zon terug te brengen.” Hulst lachte hem uit, en zei: “Je volk moet eerst maar eens leren zuinig te zijn met wat ze hebben, en een tijd van bezinning in acht nemen waarin ze nieuwe plannen kunnen maken”. “Zonder plannen kom je nergens.” Maar Koning Eik wist dat daar nu geen tijd meer voor was en ondernam actie. Hij zei: “Beste broer, als ik moet vechten voor de terugkeer van het licht, zal ik dat doen”. Hij stond op en liep op Koning Hulst af. Hulst stond op en vloog zijn broer aan. Koning Eik was zwakker dan zijn broer maar hield vol, denkend aan het volk, dat hem nodig had. Dat schonk hem kracht. In zijn gedachte brandde de zon en in één slag versloeg hij de Hulstkoning, die nu gewond op de grond lag. Koning Eik beval hem de zon terug te geven. En zo gebeurde het. Koning Eik zei: “Mijn beste broeder, als je de donkere dagen terug wilt, kom dan op 21 juni naar het zuiden des lands, waar je krachten weer met de mijne worden gemeten.”

En zo geschiedde het dat de broers Koning Hulst en Koning Eik elkaar op de zomer en de winter zonnwende tegen kwamen en hun deel van het seizoen opeisten. Maar zij besloten om ook hun kennis te delen voor hun volkeren, voor het hele land was er in de lichtmaanden feest, overvloed, genezing en vruchtbaarheid.

En in de donkere maanden was er tijd voor rust, bezinning en het maken voor nieuwe plannen voor in de lichte tijd. Iedereen was gelukkig, omdat beide volken nu de kennis hadden van licht en donker!

Harp: H.Blake: The Snowman, walking in the air.

De geboorte van Jezus

Er was een keizer, Augustus heette hij. Hij was de baas over alle koningen die hij maar kende.

Er waren ook twee gewone mensen. Jozef en Maria. Ze hadden niet veel, maar ze hadden elkaar. Ze wisten dat ze een kind zouden krijgen.

Keizer Augustus schreef een brief aan al zijn koningen. 'Ik wil weten over hoeveel mensen ik de baas ben', stond er. 'Van iedereen in elk land moet ik naam en adres hebben. Dan weet ik hoeveel er zijn, die mij geld kunnen betalen. Dan weet ik hoeveel er soldaat kunnen worden voor mij.'

Jozef en Maria moesten dus hun naam en adres opgeven.

Ze moesten daarvoor naar de plaats waar hun familie vandaan kwam. Jozef en Maria woonden in Nazaret in het noorden. En ze moesten naar Betlehem in het zuiden, waar koning David geboren was.

Ze waren nog familie van koning David, heel lang geleden. Ze gingen op weg.

Nu was er geen eigen koning zoals David meer in het land. Er waren

soldaten van de keizer Augustus. De mensen waren niet vrij, de mensen waren ongelukkig. En jonge mensen waren daar kwaad om. Maar ze konden niets beginnen tegen Augustus, de keizer.

Overal waren nu mensen op weg. Alleen omdat de keizer dat zo wilde. Het was vaak moeilijk om onderdak te vinden voor 's nachts. Jozef en Maria vonden in Betlehem een plaats in een schuurtje achter het hotel. En daar is hun zoon geboren. Ze waren blij dat er een zoon geboren was voor hen.

Er kwamen mensen langs, die de hele nacht hadden doorgewerkt. Herders en nachtwakers. Meisjes die in het café hadden gewerkt. Zwervers die geen geld en geen bed hadden. Ze kwamen feliciteren. Ze zeiden: 'We kregen te horen dat er een zoon geboren was, we wilden hem zien.

Want het kan zijn dat hij de man zal worden naar wie we verlangen: de nieuwe koning die de wereld zal veranderen. De man, die God bij de mensen kan brengen. Keizers en koningen weten hier niets van. Het gaat ze ook niets aan. Voor ons is deze zoon meer waard dan zij allemaal samen.

Voor hem zingen we en spelen we onze eigen muziek.

De naam van het kind was Jezus.

(Karel Eykman)

Lied: Oh little town of Bethlehem door The King's Singers

Bespiegeling

Harp: Arr. A. Macdearmid: Still the Night/ stille nacht

Gedicht: 17 miljoen vlammetjes

't Is vier dagen voor Kerstmis, dit is de kortste dag.
Als het straks buiten donker wordt begint de langste nacht.
En als we nu niet gauw iets doen, dan houdt die nacht nooit op.
Dan blijft het donker buiten. En ook in onze kop.

Dit is het oude Joelfeest. Jaag nu het duister weg!
Ik heb gelezen hoe dat moet, dus doe wat ik je zeg:
steek allemaal een kaarsje aan, dat is vannacht verplicht.

Zo vragen wij tezamen om de terugkeer van het licht.

Dat deed de oermens vroeger al, met vuurtjes groot en klein.

Dat deden ook d'Egyptenaar, de Griek en de Romein.

Dat deden de fossielen, dat deden de Germanen,

dat deden alle cowboys en ook de Indianen.

Dat deden Batavieren en de Kaninefaten,

en ook de dinosaurussen toen die nog konden praten.

Ook zij staken een kaarsje aan en zongen dan een lied.

Het ging niet over Jezus, die had je toen nog niet.

Ook zij staken een kaarsje aan en gingen zitten dromen

over de terugkeer van het licht, over een nieuwe zomer.

Zo vierden zij het feest van Joel, joegen het duister weg.

't Is al die eeuwen goed gegaan, dus doe wat ik je zeg.

Zo moeten wij het ook doen, met z'n allen deze nacht.

Het moet vooral tezamen – daarin ligt onze kracht.

Kom je uit Joegoslavië, uit Goes of Enschede,

of ver weg uit Somalië, doe hier vooral aan mee.

Kom je uit Suriname, Aruba, Curaçao,

of kom je van Bonaire, pak nu een kaarsje – gauw!

En kom je uit het oosten en ben je Islamiet,

het geeft niet waar je in gelooft. Dat hindert nu eens niet.

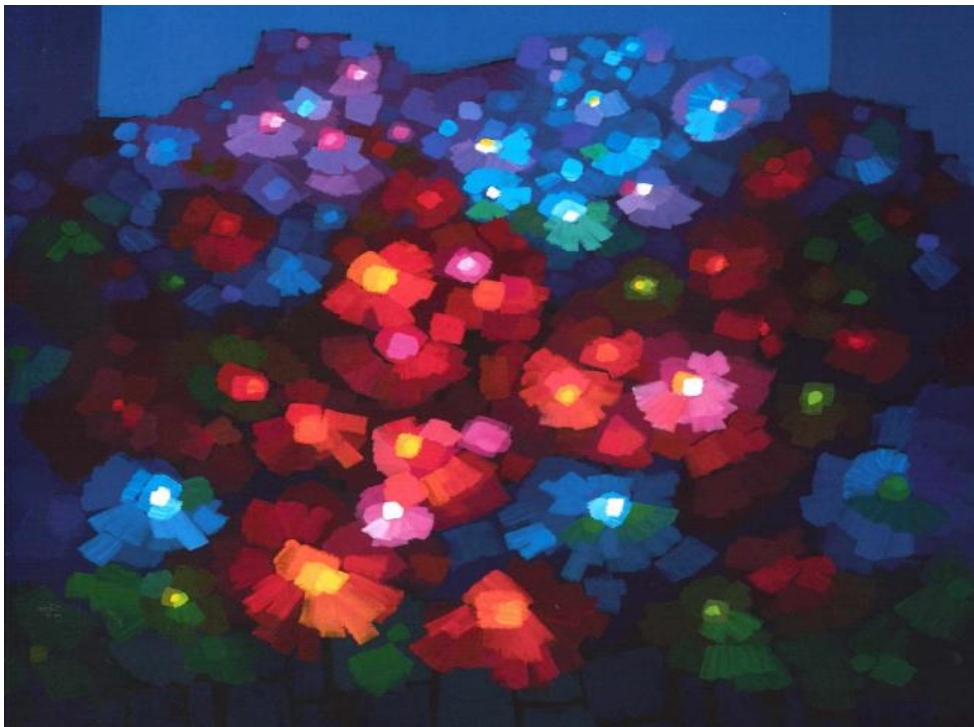
Dus kom je uit Marokko, of van Paleis Soestdijk,

dit klusje doen we samen, ja, allen tegelijk.

Dit is het oude Joelfeest. Jaag nu het duister weg!

Ik heb gelezen hoe dat moet, dus doe wat ik je zeg.

We steken nu de kaarsjes aan. Het is een prachtgezicht,
die zeventien miljoen vlammetjes. Dat heet midwinterlicht.
Die zeventien miljoen vlammetjes – daarin schuilt onze kracht.
Het moet vooral tezamen. Want anders blijft het nacht.

Lied: This little light of mine

Gebed

Niet om een wonder
uit vreemde verte

niet om een engel
de aarde hoog te boven

niet om een kind

vanuit de hemel neergedaald
bidden wij – maar

om engelen van mensen
dagelijks om ons heen

om het wonder van vrede
voor hier en overal

om het vertrouwen
dat spreekt uit kinderogen

om de mens Jezus,
– kind van Bethlehem
man van Nazareth–
in wie Gij, God en Goed,
bent gezien de eeuwen door.

(Peer Verhoeven).

Lied: Once in Royal David's City

Gedicht: Er is altijd ergens licht

Ook al is de wereld donker

Er is altijd ergens licht

Een kaars die brandt

Een bloem die de zon zoekt

Een boom die weer uitgroeit

Een kind dat zingt

Een mens met hoop

We weten wel

Dat er veel kaarsen zijn
Die worden uitgeblazen
En toch steken we een kaars aan
Een licht in het donker

We weten wel dat de kranten vol staan
Met zwart omrande berichten
En toch vertellen we verhalen
Dat het anders kan

We weten wel dat we niet iedereen kunnen helpen
Al willen we dat nog zo graag
En toch steken we een hand uit
Al zijn we maar een iemand nabij

We weten wel dat er mensen zijn
Voor wie het leven donker is
En toch zingen we een lied
Over liefde, over lachen, over leven
Een lied van verlangen

Kerst is een feest van hoop
Omdat er altijd mensen zijn die de moed niet verliezen
Die proberen om dingen te veranderen
Eerst bij zichzelf
En dan bij de rest van de wereld
Stukje bij beetje, stapje voor stapje.

(Karel Eykman)

Slotwoord

Harp: A.C. Adam: O Holy Night

namens de geestelijk verzorgers
van Zorgstroom: Eveline Post & Gert Zomer
en ouderenpastor: Jörg Buller

Muziek: Dorine van Dijk

Techniek: Erik Voschezang

Afbeeldingen zijn van Ton Schulten

